

Bemærkninger til forslaget

Forslaget har til formål at forenkle reglerne om aktivering af dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og samtidig at sikre de aktiverede retten til overenskomstmæssig løn for det arbejde, de udfører i forbindelse med aktiveringen.

I dag findes en række forskellige ordninger vedrørende aktivering, både i form af uddannelse og i form af arbejde eller som en kombination af uddannelse og arbejde. Der er grundlæggende tre aflønningsformer for aktivering i form af arbejde, afhængigt af om der er tale om arbejdspraktik, jobtræning eller individuel jobtræning. Det gælder også, når arbejdet er led i et særligt tilrettelagt aktiveringsforløb.

Ved arbejdspraktik er aflønningen svarende til den ydelse, man oppebærer som henholdsvis dagpenge- og kontanthjælpsmodtager.

Når der er tale om jobtræning, udbetaler arbejdsgiveren overenskomstmæssig løn, og hvis arbejdet ikke er omfattet af en overenskomst, ydes en løn, der er den sædvanlige for tilsvarende arbejde. Arbejdsgiveren modtager et tilskud fra det offentlige, der pr. 1. januar 2001 udgjorde 52,32 kr. pr. time.

Er der tale om individuel jobtræning, får kontanthjælpsmodtagere ud over kontanthjælpen kun 11,50 kr. pr. time som et beskæftigelsestillæg. Derudover kan kommunen under bestemte betingelser beslutte at betale op til 1.000 kr. om måneden (i ganske særlige tilfælde op til 1.500 kr.) som godtgørelse for anslåede udgifter ved at deltage i aktivering. For dagpengemodtagere består aflønningen af en projektydelse.

I 2001 var 8.735 kontanthjælpsmodtagere aktiveret i individuel jobtræning i private virksomheder i kortere eller længere tid. En række sager i den senere tid har vist, at ordningen med individuel jobtræning for det første administreres forskelligt fra kommune til kommune, og for det andet at det vanskeligt kan lade sig gøre at adskille det arbejde, der udføres som individuel jobtræning, fra ordinært arbejde.

Arbejdsrettens principielle dom fra juni 2002 (sag nr. 1999.493) om 65 aktiverede, der var i jobtræning

som tagdækkere i et privat firma uden løntilskud og uden overenskomstmæssig løn, understregede problemet. Samtidig er der ingen grund til at så større tvivl om sandheden i udsagnet fra chefen for Nykøbing Falster Kommunes arbejdsmarkedscenter under domsforhandlingen i samme sag om, at formentlig ingen kommuner overholder lovens regler om, at aktiverede kontanthjælpsmodtagere har ret til overenskomstmæssig løn.

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne at sikre, at kommunerne, virksomhederne og AF kan administrere aktiveringen ensartet og uden at komme på kant med loven. Samtidig sikres det, at man som aktiveret kan udføre et arbejdsmarkedsrelevant arbejde og få overenskomstmæssig løn. Det betyder en forbedring af indholdet i aktiveringen og bedre muligheder for at komme i ordinært arbejde, samtidig med at de aktiverede har bedre mulighed for at blive integreret på arbejdspladsen.

Som en del af regelforenklingen og målsætningen om, at personer i jobtræning aflønnes med overenskomstmæssig løn, indebærer forslaget, at maksimumgrænsen for aflønning ved jobtræning hos offentlige arbejdsgivere fjernes. (Maksimumaflønningen udgjorde pr. 1. oktober 2001 95,26 kr. pr. time).

Forslaget ændrer ikke ved reglerne for løntilskud til arbejdsgiveren, under forudsætning af at der sker en nettoudvidelse af antallet af ansatte.

Forslagsstillerne er bekendt med, at regeringen i indeværende folketingsår som et led i udmøntningen af handlingsplanen for flere i arbejde vil fremsætte forslag om ændringer i aktiveringsredskaberne, så brugen af individuel jobtræning erstattes af en udvidet adgang til virksomhedspraktik ved aktivering af særlig udsatte grupper. Det ændrer dog ikke behovet for en lovændring, der sikrer, at alt arbejde udført for private eller offentlige virksomheder som led i et aktiveringsforløb bliver aflønnet med overenskomstmæssig løn.